

НАРОД

«Народ» излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају.

Оглеси и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

† СВЕТОЛИК Ј. ИВАНОВИЋ

Пре неколико дана, у туђини се нечујно угасило мученички живот Светолика Ј. Ивановића саврш. техничара.

Изгледа, може бити, нескромно рећи за човека, кога нестаје онда кад је још без имена и кад би тек имао да ради, али ипак истина је: и за Радикалну Странку којој је припадао, и за цео млађи појас опште, смрт Светолика Ивановића представља озбиљан губитак.

У акцији странкиних младих генерација, која се живо осећала последњих десетину година, и која, без претеривања, представља једну врсту обнове и подмлађивања партије — Светолик Ивановић је заузимао увек једно од најлепших места.

Рад тих генерација, по несебичности и по чистоти уверења, по скромности и по младости одушевљењу, по побудама и по залагању има већ своју светлу и лепу малу историју. У њој, несумњиво, припада, и с правом, високо место Светолику Ивановићу.

Он је био председник Универзитетске Радикалне Омладине, а затим у неколико махова ууправи Београдске Радикалне Омладине, која је била врста централне целокупне ове акције. Уосталом, његово се место знало, и оно је стално било напред, и то не по избору, већ по томе што су га другови и пријатељи носили у срцима својим и истискали увек и с пред многих.

Управо, није он тим начином третиран само у свом ужем партијском кругу, већ је и у најширем кругу познатица цењен као редак човек, коме нико зло није мислио. И у Универзитетској Омладини, у чијим је корпорацијама — нарочито у «Фонду за потпомагање сиромашних студената» и у обновљеном «Побратимству» — он живо радио, и ван Универзитета, он је увек био радо виђен и радо слушан. На скуповима и у оним свакодневним непознатим, незваничним, импровизираним разговорима и дискусијама на улици, у кафани, у шетњи, који представљају нарочиту врсту

београдског интелектуалног живота, он је привлачио увек пажњу и старијих и млађих другова својим здравим резонавањем, својим логичким расуђивањем и својом снагом уверења.

Светолик Ивановић био је оличење свега оног високог и духовно крепког, што само Шумадија може да да. Он је у себи носио чистоту и непомућеност националне вере, догматички узвишено схватање дужности, светлу интелигенцију, изванредну честитост, чврсту вољу, велику и чедну душу и ведри оптимизам. Ако заиста на дну срца сваког Србина има по један заспао хајдук, као што гласи позната фраза једног нашег књижевника, онда Ивановићев хајдук није био само опори одсе некадашње горштачке крви предака, већ и израз нове, данашње Шумадије: Шумадије светлости, зеленила, њива, ливада и воћњака, Шумадије напретка, културе и животне снаге. Светолик Ивановић је целокупном својом појавом представљао право апостолство и способност за велике подвиге али без мрачне револуционарне мистике и театралне егзалтираности, већ са здравим и одређеним уверењем да се треба стално борити и речју и делом, за сваку честиту и узвишену ствар. По свом политичком и националном васпитању, он је увек био готов да се жртвује за своја уверења — иначе несебична и чиста као суза — и да усвоји својим циљевима гледа једну вишу, алтруистичку правичност и опште идеале, не тражећи никада никакву награду за себе. Због тога је он увек правио утисак живе и неписане етике, која се увек као пример наводила.

Али његов сјајни идеализам испољио се у пуном жеку у ратовима нашим: у данима великог прегнућа, славе и страдања.

И ако од увек нежног здравља, и законом ослобођен војне дужности, Ивановић учествовао је добровољно у рату 1912 и 1913, у добровољачким јединицама; а у овом рату, са одабраном групом другова која је у њему гледала

узор, опет добровољно у 7 пуку I позива. И у балканском рату он се држао у пуном смислу славно, али у овом рату правио је чудеса од храбрости и имао такве подвиге, каквима би се могли подичити и најпрослављенији јунаци. Без набрајања: није било задатка, кога се он није смео подухватити и за чије се извршење он не би добровољно пријавио, и кад би сви јунаци ником поникнули; и није било окршаја, у коме он није био међу првима и међу најбољима. У рукама његовим, као у рукама Мандушића Вука, било је свако оружје убојито: и бомба, и нож, и пушка и митраљез. Као млади а школовани људи, он и другови му, били су најлепши подстрек за војнике, које су умели да понесу својим одушевљењем и оним пожртвовањем са којим су се излагали смрти, и ако не морају.

А кад је требало, да се ђаци упуте у ђачку чету, он је то молби са још два-три друга, остао и даље на истом месту, налазећи да ће се тако најбоље одужити дужности.

Он није био песимиста коме је живот омрзао и који у борбу иде тражећи смрт; није се борио ни из нусте таштине, за славу и одличја; није га водило ни развијено честољубље интелигентног човека који неће да буде гори од других. Он се борио из дубоког и снажног уверења да њему лежи дужност да се бори, и то уверење, то осећање дужности, дужности неопустиве и праволиниске, било је јаче и од саме смрти. Кроз његову душу су тако одјекивали догађаји и стварали читаво једно надахнуће за његов рад. Отуда, нико никада није видео страха на њему, никад његова нога није задрхтала ни поклецнула.

Повлачећи се скромно у позадину кад год му је нуђена награда и унапређење, он је непрекидно правио бравуре којима су сви дивили. Борио се и уз туђу чету, само ако његова ниј била у борби, а и други су га командира звали да са људима дође на крваву свадбу. Сви су веровали у његову јуначку срећу, а и он сам говорио је: «Срећа ме увек служила, а она сва-

кад служи добро кад се смело удара и смело брани.»

Али то је било за кратко: 15 септембра 1914 он је, на оној страни Саве, тешко рањен у главу, тако да су га верни му другови ратни једва пренели у чету на нашу страну. И ако му је и мозак био озбиљно повређен, он остаје жив, али од тада живи животом мученика, осећен већ крилом смрти, под којим његов живот постепено трне, гаси се.

После операције, он губи моћ читања и писања, и, код иначе потпуно здравог и очуваног интелекта, постаје слеп код очију. Болнице, тешко и несрећно наше повлачење, поновно и тешко оперисање у Паризу, заборав уместо награде и признања, дуго и мучно боловање, живот вештачки на диети и на лековима, туђина без игде икога свога — све су то ствари које би саломиле дух и у чвршћем телу, али ни тада његова се вера никад није пољубала, његова се нада никад није колебала, његово се родољубље никад није саломило. Као тежак рековалесцент, он учествује у импровизираној борби против првих бугарских делова у Врњци. Млађем брату свом, Чедомиру Ј. Ивановићу, студенту права и рез. потпоручнику, достојном себе и Јасенице — златном младичу: по души, по карактеру и по младичкој чедности и лепоти, који је потом, 1. октобра 1916, јуначки погинуо на Чукама, заслуживши својим подвизима и највише одличја: Карађорђеву Звезду са Мачевима — пише из туђине: «Буди увек храбар.» У преписи о подизању споменика паломе брату, пише другом брату: «Подићи ћемо ми лако споменике палој браћи нашој, само нека победи. Не буде ли тога, наставићемо хајдуковање као за време Турака, па ћемо светити пале и тиме подизати највеће спомене.» А и после најтежег удара у животу, после материне смрти, и ако саломљен физички, он пише опет у истом духу: «Веруј ми, мој Драгољубе, да ми је врло тешко живети. Био бих срећан да могу отићи до положаја да дам последњу снагу

УЛОГА ФИНСКЕ

Лондон. — Држање Финске у последње време је онепокојавајуће. Она је изгубила потпуно сваку независност и извршује наређења из Берлина. Једна епизода, која је у своје време прозивала јак утисак у Енглеској, може да објасни чудан појам, који Финска има у погледу своје неутралности. Један њен дипломатски представник, неки Евген Вол, који је дошао у Енглеску, да убрза признање финске независности од стране енглеске владе, био је ухваћен, кад је у моменту за повратак у Финску узимао скице енглеске обале и њених утврђења.

Данас упркос интересантних демантија, које је расуларала влада у Хелсингфорсу, изгледа, да нема никакве сумње, да се Финска одлучила да помоћу немачких трупа започне офанзиву

на општи олтар. Везан за постељу, само проклињем судбу своју.»

Ово није постизовање и за надгробни падегирик преувеличавање личности; Светолик Ивановић је истински и прави јунак, у коме нема ничег лажног, ничег намештеног. Он није ни шовиниста ни књишки или декламаторски патриота; он је оличење здравога родољубља, које је потврдио својом трагедијом и својим животом. Он је начело и истина.

Из ките јунака, све дока његових славних дана, многи су изгинули; он је, може бити, од малене српске колоније у Ајачиу, сахрањен као незнани добровољац-наредник; али његов рад блиста као јарка светлост.

По величини душе, по узвишености карактера, по апостолском идеализму, по отмености јунаштва, по целој својој «истинској служби.» Светолик Ивановић је, може се рећи с пуним правом, највиши и најјачи израз целог једног појаса; најдостојнији представник, највећи понос и најлепши узор праве народне омладине.

По свима својим поступцима Лица Ивановић је прави епски витез без мане и страха, са киме у гроб одлази и по један део срца свих његових другова и пријатеља, а који му овим малим поменом припаљују своју воштаницу.

УЛОГА ФИНСКЕ

Лондон. — Међупарламентарна конференција за трговину, на предлог Шомета, једногласно је изгласала следећу резолуцију: «Конференција прима са највећим задовољством изјаву министра финансија Бонар Лоа у доњем дому у погледу контроле над сировинама, у циљу заштите интереса енглеске царевине и њених савезника. Конференција се нада, да ће савезничке владе у исто време организовати једну саобраћану контролу и узајамним концесијама развити размену фабричких артикала и сваковрне трговачке робе.» Конференција је затим изгласала резолуцију, којом се придружује протесту Савезничких влада против уговора о миру, наметнутог Румунији, који уништава слободну пловину по Дунаву.

Лондон. — Тајмсов дописник из Токија интервјуисао је једног бившег капетана руске војске, сада члана чехословачког националног комитета, који је путовао за Америку, а међутим је у јананској престоници радио све могуће, да се што брже транспортује у Француску 15.000 његових сународника, концентрисаних у Владивостоку.

Капетан је тачно испричао новинару о последњим борбама Чехо-Словака са црвеном гардом у Иркутску. Чеси су у месецу марту

у против источне Карелије, да би се дочепала мурманске жељезнице.

У Шведској, где настаје реакција против претераних досадашњих симпатија према Немачкој држање Финске почиње да озбиљно брине владајуће кругове и јавно мњење, а нарочито после одлуке Финске владе, да одузме право употребе шведског језика, шведском делу становништва. Јасно је да су Фински националисти, милитаристи и честољубиви политичари решили, да искористе немачку помоћ, маштајући о остварењу велике Финске, а неразмислајући о томе што ће им немачка помоћ све донети у земљу.

НОВИ САВЕЗ

Вашингтон. — Лорд Рединг преставник Енглеске владе код Сједињених Држава, предложио је, да се склопи стални савез између Енглеске и Америке, који ће имати за циљ да чува слободу света.

БУДУЋА ТРГОВИНА

Лондон. — Међупарламентарна конференција за трговину, на предлог Шомета, једногласно је изгласала следећу резолуцију: «Конференција прима са највећим задовољством изјаву министра финансија Бонар Лоа у доњем дому у погледу контроле над сировинама, у циљу заштите интереса енглеске царевине и њених савезника. Конференција се нада, да ће савезничке владе у исто време организовати једну саобраћану контролу и узајамним концесијама развити размену фабричких артикала и сваковрне трговачке робе.» Конференција је затим изгласала резолуцију, којом се придружује протесту Савезничких влада против уговора о миру, наметнутог Румунији, који уништава слободну пловину по Дунаву.

ЧЕХОСЛОВАЦИ

Лондон. — Тајмсов дописник из Токија интервјуисао је једног бившег капетана руске војске, сада члана чехословачког националног комитета, који је путовао за Америку, а међутим је у јананској престоници радио све могуће, да се што брже транспортује у Француску 15.000 његових сународника, концентрисаних у Владивостоку.

Капетан је тачно испричао новинару о последњим борбама Чехо-Словака са црвеном гардом у Иркутску. Чеси су у месецу марту

потукали надмоћније немачке снаге код Бакмача (источно од Кијева); и затим су добили пристанак од стране бољшевика, да могу отићи у Владивосток, да би предузели борбу на западном фронту, пошто је распадом руске војске био узалудан сваки напор у Русији.

Чехословаци су тада предали били оружје, надајући се у што скорјији прелазак на далеки Исток. И букнуло су нереди у Иркутку када је један ешалон од 315 Чеха, који су били наоружани са самах 10 карабина и неколико ручних бомба, стигао на станицу Иркутка.

И ево још једног примера немачке нелојалности: Чешки је одред опколио 3000 дрвених гардиста, Немца и Маџара, са 60 митраљеза, и наредише им да у року од 15 минута предаду оружје.

Командант чешко словачког одреда замолио је тада, да му се дозволи да телеграфски затражи инструкције од својих старешина, али је био одбијен и ухапшен. У исто време црвена је гарда на заповест једног немачког официра отворила ватру на воз експлозивним куршумима, убивши 50 Чеха а тешко ранивши 48.

Тада Чеси, и ако без оружја, поскакаше из воза, и за пет минута запленише митраљезе и мало затим станица Иркутка је била у њиховим рукама. Услед тога је било закључено примирје и потписан уговор, на основу кога су Чеси могли наставити пут за Владивосток.

АУСТРИЈСКИ ЈЕВРЕЈИ

Лондон. — «Лембергер Таблате» орган Јевреја из Галиције пише:

«Разлика између држања двеју зараћених група у погледу на нас осећа се потпуно. Споразум је на гледишту, да учини све што се може за нас, док Централне Силе обећавају све мање и мање. Кад он направиле листу ислада аустријске владе према нама, цензура не би пустила да она изађе.

Ми, аустријски Јевреји, треба да напустимо наше неутрално држање, и да затражимо енергично наше грађанско право. Потребно је, да се због овога ставимо на страну оних који подржавају и потпомажу наше интересе.

ПРОИЗВОДЊА УГЉА

Лондон. — Строга ограничења у потрошњи угља у Енглеској, о којима је пре неколико дана јављено, оправдавају се нарочито овим разлозима: Услед повлачења 75.000 професионалних рудара из угљенах мајдана, смањило се вађење угља за 22 и по милиона тона, а експедиције угља, које се имају извршити за Италију, Француску и неутралце износе око 12 и по милиона тона.

Експедиције угља услед рата морале су се изменити. Немачка офанзива у Француској главни је узрок, да су се увећале потребе Француске, пошто се копање угља из мајдана у Па де Кале знатно смањило због тога што се тај предео налази у зони немачког бомбардовања а и због тога што су жељезнице тога краја скоро сасвим употребљене за војне сврхе.

Месечна количина извоза за Италију увећала се: Енглеска даје Италији 8 и по милиона тона годишње поред нарочитих резерви.

О ЗАРОБЉЕНИЦИМА

Рим. — Док Аустрија стално тврди да се са њеним заробљеницима у Италији лоше поступа, представник Аустрије при Ватикану, сада у Берну, Палфи у једном интервју са «Наје Цирихер Цајтунгом» изјављује, да је у свим посетама које је учинио са неким бискупима по заробљеничким логорима у Италији понео увек најбоље утиске због веома доброг поступања Италијана према аустријским заробљеницима.

О ВЛАДИВОСТОКУ

Париз. — Према накнадним веродостојним информацијама, чешко словачке трупе, које су биле дошле до Владивостока, да се укрцају за Француску, тек онда су заузеле и завладале овом вароши када су их напали бољшевици, потпогнута аустро немачким заробљеницима. Чехо Словаци позвали су бољшевице да престану са шаљњем оружја аустро немачким заробљеницима, који се налазе расејани по Сибиру. Пошто су их бољшевици за то дочекали силом, Чехо Словаци су силом одбили силом, а пошто је становништво стало на њихову страну, то су они оборили совјет, који су заменили једним новим совјетом.

Два члана новог совјета отпутовали су са чешко словачким делегатима, да дођу у везу са осталим елементима, који се у западном Сибиру боре против бољшевика.

ПОГРОМ

Париз. — Јављају из Кијева, да је организован погром од стране Аустро Немца против Јевреја. Више од 250 Јевреја масакрирано је последње недеље у Новгород—Северски и цео крај у коме су настањени Јевреји, опљачкан је и срушен до темеља.

АМЕРИЧКИ РАДНИЦИ

Вашингтон. — Амерички су радници још једном свечано потврдили своју чврсту одлуку да наставе рат без обзира или компромиса до победоносног мира,

изјављујући, да ће свим својим силама доприносити продужењу борбе. На последњем конгресу америчке радничке федерације изгласана је резолуција којом се одбија свака конференција на којој би хтели учествовати Немци.

ИТАЛИЈАНСКА ТОНАЖА

Рим. — Подсекретар за транспорте и комесар за конструкцију трговачких бродова саопштавају, да је у месецу јуну спуштено у море бродова са тонажом од 16.000 тона. Укупна тонажа спуштених бродова од 1 јануара до 30 јуна ове године износи 53.500 тона, поред дрвене конструкције. У грађњи се налазе 23 параброда са 166.000 тона поред једрењача са 9000 тона у челику и 16.838 пароброда и дрвених једрењача; што све скупа износи 191.838 тона.

САОПШТЕЊА

ЧИТУЉА. — Извештавам пријатеље и познанике, да сам 22 новембра 1915 г. у Албанији изгубио брата
 † Александра — Сашу њака 6-ог раз. III Београдске гимназије, 9 марта 1916 г. у Крушевцу сестру
 † Драгињу,
 а сада сам из поробљене Србије добио најжалоснију вест, да је моја добра жена
 † Наталија,
 умрла 16(29) маја 1918 г. у Београду, последњег и тешког боловања.

24 јуна 1918 г.
 Ожалостени: Д-р Милорад М. Велимировић, прво завојнице пошта 411.

ПОМЕН. — У четвртак, 5. о. м., у овај Српској Цркви Св.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ
 15 сати. — После страховите артиљеријске припреме, Немци су напали јутрос од Шато-Тиври до Мен де Масиж. Француске трупе одупру се снажно непријатељу на фронту око 80 километара. Борба се продужава.

23 сата. — Немачки напад извршен јутрос у 4.30 часа продужио се целог дана са истом јачином.

Западно од Ремса огорчене борбе биле су у пределу Реји, Куртиери, Васи.

Јужно од Марне, коју су Немци успели да пређу на неколико тачака између Фосоа и Дорман, једним против нападам, који су извеле америчке трупе, успеле су да баде на северну обалу немачке елементе, који су се дохватили јужне обале западно од Фосоа.

Између Дормана и Ремса, француско италијанске трупе одупиру се са учорношћу на линији Шацијон на Марни, Кумери, Марво и Буји.
 Источно од Ремса не-

Саве биће приређен четрдесетодневни парастос са заупокојеном литургијом проти Марку Петровићу, који је 24. маја о. г. умро у Београду. Заупокојена Литургија почиње у 9 часова а парастос у 10 часова. У исто време ће бити одржан и двогодишњи помен противом смук пок. Борисаву Петровићу, чиновнику Управе Фондава. Парастос приређују синови односно браћа Богољуб и Богдан Петровић и вет Ранко Д. Трифуновић, који моле пријатеље и познанике драгих покојника и своје, да на парастос дођу.

Дневне Вести

КУРСЕВИ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

Кроз врло кратко време, два енглеска професора, отвориће за српске официре и чиновнике курсеве за учење енглескога језика. Биће три курса: 1) за почетнике, 2) за оне који су ушли у језик, 3) за оне који енглески већ добро знају и желе да се усаврше. Ко од г.г. официра и чиновника жели да слуша који од ових курсева, треба да се одмах пријави дописном картом Делегату Министарства Просвете у Солуну, означујући, који курс жели да слуша и у које сате. Време и локал јавићемо накнадно, пошто то зависи од броја пријављених слушалаца; часови ће у сваком случају бити у ванканцеларијско време.

ГРЧКА ОПЕРА

Вечерас »Валло in Maschaga.« Почетак у 9 и по часова.

ПОШТА ЗА СРБИЈУ

Влајко Илић, обвези. 3 жел. чете п. 999, извештава свога оца Аранђела Илића село Дарковци, власотиначки, врански, да је са стрицем Мијанлом здрав и моли за извештај о својима.

мачки напад који се простире од Силери до Мен де Масиж, наишао је на несаломљиви отпор.

Немци су умногостручили своје напоре на Прине и Маркиз; на предео северно од Прона и Суина и нису успели и поред обнављањих напада, да се дочепају француских борбених положаја.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Јутрос смо поново нешто мало напредовали у близини Виџер Бретоне и одбили један непријатељски напад на један наш положај.
 Укупан број заробљеника, које смо заробили у јучерашњим операцијама у шуми Рид, износи 328.

Ништа важније на енглеском фронту.

Авиатика. — 1 јула у јутру наши су авиоплани извршили извиђања и осматрања за артиљерију.

Бомбардовали смо железничке раскрснице у Руперу, депое муниције у Арнетону и Билому и докове Брица.

Оборено је 9 непријатељских авиоплана и 3 бало-

на су пала у пламену. Пет наших нема.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

На висоравни Азиаго француски одреди извршили су 2 препада у непријатељске линије на Бертиго и Цоки; наши елементи продрли су у непријатељске линије северно од Вал Бела и имали заробљеника.

Непријатељ је одговорио јаком артиљеријском акцијом, коју смо ефикасно ућуктали.

Пешадиске колоне у покрету у позадини ту-

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Царих. — Вреће међу Југословенима у Аустрији постаје све веће. Агитација се врши многобројним растурањем памфлета. Овај покрет власти угушују стрељањем. Каже се, да је само једног дана стрељано 170 војника.

Штокхолм. — Финска влада дала је маршалу Хинденбургу велики крст ордена Слободе.

Штокхолм. — Према извештајима из Русије царевич је убијен.

Берн. — Букурешки листови објављују, да су по новом уставу права круне измењена у погледу закључивања савеза и објављивања рата.

Париз. — Прослава 14 јула изведена је са величанственим сјајем у Паризу. Савезничке је химне светина поздрављала бурним клицањем. Поенкаре, Клемансо и Жофр били су предмет бурних овација. Приликом дефиловања трупе су биле одушевљено поздрављене. Одушевљење је достигло врхунац када су дефиловали српски, чешко-словачки и пољски одреди.

Лондон. — У Штокхолму влада велика узнемиреност због шведског амбасадора пријатанској влади, који је око половине марта отпутовао из Токија са неколико Швеђана да преко Русије дође у Штокхолм. Нема још никаквих вести где се они налазе.

Рим. — Дени Кошен примљен је у аудијенцију код Папе.

Лондон. — Била је манифестација савезничких социјалиста на Трафолгар Скверу поводом прославе 14 јуна.

Рим. — Прекјуче је почело суђење неколицини индивидуа, који су оптужени због шпијунаже и због уништења италијанске ратне лађе »Бенедето Брин.«

Рим. — Пре три дана је умро кардинал Мартинели, који је дуго времена боловао од парализе мозга.

Цариз. — Један дипломата на повратку из Јапна изјављује у »Матену« да је изгледу Аустро-Угарској од румун-

кли су наши и савезнички авиатичари митраљезима. Између јуних обронака Сасо Росо и долине Бренте непријатељ је показао велику активност, коју су наше предстражне сломиле.

Један нов покушај напада на Корноне одбили смо.

Преко дана и у ноћ артиљеријска ватра била је живља северно Граде и у зони Монтеа.

Оборено је шест непријатељских апарата

ске границе до Беча у јасно, и констатује, да се у Бечу много пат због глади.

Париз. — Клемансо је у пратњи Лушера Дименила посетио једно техничко одељење за авиатику на терену где је прегледао нове апарате нарочито авиоплане за бомбардовање. Присутствовао је покушајима и фабрицији и живо се интересововао за летове који су изведени пре њим.

Париз. — «Еко де Париз» публикује писмо Бареса министру просвете, у стичући да Немци почињу поново бомбардовати Репску катедралу.

Барес моли министра да покупи и стави на сигурно место драгоцене остатке

СОЛУНСКИ ФРОНТ

Настављајући своје успехе у вези са својим савезницима Италијанима у Албанији, Французи су последњих дана задобили преко 320 заробљеника и врло знатан плен сваке врсте.

Наше колоне заузеле су Кодоујак, Проштани и Вина, а наша је војска извршила извиђања све до долине Холта. На српском сектору једно јуришно одељење продрло је у бугарске ровове, одбацило непријатеља и бомбардовало законе.

СРПСКИ ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

2 јуна обострана по времена артиљеријска акција. На више тачака фронта ометано непријатељу утврђивање

МАЛИ ОГЛАСИ

Српска књижара М. Ристивојевића код Београда Куле.

Препоручује разне српске књиге и романи, разне уџбенике за изучавање српских језика, календари, дописне карте са најновијим српским сликама, разне канцеларијски материјал и војничке дописне карте

Српско Трг. Друштво. Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашем свету, да се користи услугама ове новчане установе за све своје послове. Прими на својој бангајни размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима.